

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1 וידבר ה' אל אהרן ואני
הגה נתתי לך את משמרת
תרומתי לכל קדש בני
ישראל לך נתתם למשיחה
ולקניד לחק עולם;
במזמור יח ה'
2 לא אכלתי מאני ממנו
ולא בערתי ממנו בטמא
ולא נתתי ממנו למת
שמעתי בקול ה' אליהי
עשיתי ככל אשר צויתני;
דברים כח יד

גליון הש"ס

תוס' ר"ח הא בחול ובר
וא"ת אכתי דרבי יליף
בקהל עין נזכר קא ע"ה
פוס' ד"ה וזה משמר:
שם ר"ח בר איתא מצוה
וכי' ומרדכי' א' נבי
מראדכי' מראדקי' דרש.
עין פסחים פ"ח ע"ב תוס'
ד"ה אלז נטמא וכו'.

מוסף רש"י

ולא בערתי ממנו בטמא.
השמת בין שלי טמא כי
הוא מחוץ שלא בערו באש
ולא הדליק בו אש הנה,
וכל שכן בטמא. דלא יתכן
אלא לאכלה ופחיה וקיסיה,
ומחלה משעשע מחלה היתוך
המחורות על מחלה שמה
מינה הכי קאמר אפילו
בשעת הטהרה שלא יוכלתי
לאוכלה לא נחתי להלדקה

דבאש תשרופו דוחה יו"ט
גר ציו"ט מלאכה המותרת
הגין מהן נאשרין גם זו לא
תהנוי מינה: מזה לשרופ

עשה והוה ליה ⁶ יום
ואין עשה דוהה את
טוב הוא דאסיר הא
אמר רב כשם שמ
שנמא ⁷ כן מצוה
שנממא ואמרה
תיהי ממנה היכן אמ
⁸ דאמר רב נחמן אמר
קרא ⁹ ואני הנה נת
תרומותי ¹⁰ בבשתי ת
אחת תרומה מהורה
ואמר רחמנא לך של
ובשילך ואיבעית
דאמר ¹¹ רבי אבהו א
ממנו בטמא ממנו א
אתה מבעיר שמן
ואימא ממנו אי את
מבעיר שמן של קד
וחומר הוא ¹² מה מעי
לא בערתי ממנו בטמ
א"ה תרומה נמי לימ
ממנו ומה ראית מסתב
שכן סימן פ"ק עכ
מעילה וברת אסור
לא ממעיטנא שכן מר

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
(צֶבֶד מַלְאָכָא דִּף נד:) :
וְאֵין

לקדים כדאמר צמליה
מותר בהנאה קודם כמו שלמ
ראית ואימא ממנו אחא למנו
וצבורים למעשר כדאמרין
פ"ב כ"ז שעה (פסחים דף כ. ד.)
הא קדש אכל בתרומה ש"ן דר
פ"ב י"ח כק"ו קדש ממעשר ה
ירכא אלא דוקא גבי חת נחל
והכלקא בציפורי האלא עשר
לכסורים אלא שגרשיפא ור
תרופה. פ"ב בקונטרס משום
בבבין וליג' דבבוק תמורה ור
דמיא לקדש "ומדכרין א"י"
ן בתמורה הלוי לקבורה
תרופה בטאה ואחת תר
ה במקום המונע ולא במק
עני טעויה ומלוייה והכא דר
תמורה הביא כפתרו אוכל
היטו מיבז לאוכלו חזק לזמנ
כ"ו (פסחים דף ע"ג) ולא כמו
הוא מיתא כל אדם כדמשמע
י מכתת א"ל א"י נתי דנפק
שלשה חזק כל כרת ומיה
גבא חטא שבייל עון וז
גשו להם וחיו פ"י אמר חורר
קודם ארבעים וקרי לה מיתא
קודם ארבעים וקרי לה מיתא
ויצומת ד"ה) קאמר עברי
והא דלא קאמר במועד קט
ידוקא קטנים נעשים צע
האם מכתת מדכריב אשת
ה צנים אכילי הש"ס משמח
אמי שפיר דלמינן למימר

במה מדליקין פרק שני שבת

דלמתי עשה ודחי לא תעשה ורב אשי
שהה הוא ואין עשה דוחה לא תעשה
(דף מ: ושם) משמע א) דלית ליה לרבא
ופר כירה דפריך סוף סוף יו"ט עשה

אלה תעשה הוא ואין עשה דכסוי וזוהי לא תעשה ועשה אלה אמר רבא ו' ודוחא למימר דהש"ס קיימא איהו ומפוך דיוט' עשה אלה תעשה הוה ק"ל כרז אשי אכל רבא אפי"ר דלית יהי לייט' עשה ולא תעשה מ"מ אין יסוי דוהה יו"ט מלגדו ור"י מפרש אלאהי בק"י מנדרים ונדבות דדחו אף על גב שאל נכדוהו עליהו יג' בריכות מילה לב"ש קסבר רבא לקריבין ביו"ט וליכא למיפך מה נדרס ונדבות שכן לזרין גבוה דפרין צפ"ר אליעזר דמילה וקמן (א): מה לעומר ושמ' הלחם שכן גזרין גבוה דהא לאו מוכח מינה מפילי טעלות ואשמות לא מיקרו זרין גבוה כיון דאי לא חטא לא עבי אשמינהו ואיהו לית לרבא דיוס טוב אשמינהו לא תעשה כדמוהו בצילה להבי ינטרין ק"ו דאי לאו ק"ו לא הוה זרין קרא למיסר ורבא לא קאי שריפת קדשים אלה הש"ס מיימי שום דמניה נמי שמעין דאין שריפת מדשם דוהה יו"ט:

וְלִי יוֹשֵׁעַ עֲשֵׂה בּוֹ. וְהָיָה הֵן אֶמְצֵא
דְּלִיעוֹל דְּסִבְרֵי דְיוֹשֵׁעַ לֹא תִּפְשֵׁהּ גִּרְדָּה
לְךָ מִהֵכָּה דְלֹא דְחֵי עֲשֵׂה אֵת לִי וְכִי הֵא
וְיֹנָה פִּרְךָ כִּפְ"ק דִּיבְמוֹת (דף ו.) וְשִׁמְאָה מִיָּן
ז' מִיָּן לְפִי שִׁיבֹל לַעֲשׂוֹת אֶחָד יוֹשֵׁעַ (מ"ו):
וְכֹחַ שְׁפִיר דְּמִי מ"ט בּוֹ. תִּימָה

ומעשר הקרן נדמשתע כספון איזל
ט"ז דאסער בערל (יבמות דף עד:
עמשוס דאיקרי קדש דכתיב (ויקרא כג)
רחמנא לתרומה וקדש גופיה אסור
זימקישא דמעשר נדלאר בפרק כל
דאסער מביא חילא איסור תרומה וי"ל
דין חז"ל חז"ל אלא אסוקא מקין ומבי
להו אינהו בקדש כגדש כגדש וזכ"ל
נדלאר וי"ס נחמיו לני 10 תרומה
ועון כפ נדלאר כדפריש בפרק נחמ
תורה וספ למיט חזן לחומה דלוקה
שעה ציבור נדלאר בפרק כל שעה
זואה חשיבי בעין טפי נשעת היסק
זו נראה נלאו דוקא שריפה אלא
הנשרפין וקמני התם הנשרפין אלא
הנשרפין נדלאר בפרק דפסחים (דף כג)
ללא קאי אלא אערגלה וכלא הכרס
רבי אליעזר (נבירות דף דל. וסס)
מאה התם דריש משמרת תרומות
דמני לאחשובי נמי דחמירי קדשים
זי לאוכלו חזן תרומה וכללז זה
זי נזכר כי הוא לאס ענינו חזן
חשב לאוכלו חזן לזמנו דהיינו נזכר
התם דז יוסף כי הוא דז שמינן ענין
זמר פירוש נדלאר דכתיב מת ביום
זקן נבשל עון וזי אפי' חזן בידו
נדרת חזן מגיע לחמשים ומפיק לה
דזן קודם חמשים וכתיב אל תכריחו
זי נבדנדר הוא יזמו וסס יזמו וזל
זללל בהנזל דכתיב כהו ערירי וזין
נדרת דזי וזי אפי' חזן נדרת אלא
נדרת דזי מנרת דזני נמ נפק מן
זי פירקין (דף נג:) ומיהו קשה
זללל היתר אף לאס חזן דיש לה
זי דהא מני לה גבי חמש עשרה
זי"ע חספות יבמות ב: ד"ה אס:

תמו

עין משפט
נר מצוה

מא א ב מ"י פ"ב מהל'
תרומוהו ה"ד ופ"א
ה"א עוש"פ י"ד פתק פלא
פ"ט עה"ה:

תום' ימים

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

(א) ר"ל אם נספלו פ"י חזים
הודם שחזקה ור"ה בפירוש"י.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél.FR: 01.80.91.62.91 - Tél.ISR: 077.466.03.32 - contact@torah-box.com